

موج نوی فرانسه

یک مکتب هنری

| میشل ماری |

| محمد رضا یگانه دوست |

THE FRENCH NEW WAVE

An Artistic School

| Michel Marie |

| M. Yeganedoust |

۱۷۱	کوچک روتو	۹۶
۱۷۲	ویله مکلف ران کار	۹۶
۱۷۳	سل جمهوری آرژانتین	۸۵
۱۷۴	کرو دیلی گلدن سیفون	۷۹
۱۷۵	شیخ احمدی گفتگوی خود	۷۹
۱۷۶	کوچک دوبل اند پر	۶۹
۱۷۷	تسبیحی از تئاتر	۶۹
۱۷۸	لطفاً باید	۶۹
۱۷۹	برده نیکو	۶۹
۱۸۰	مقدمه باز هم موج نوی فرانسه	۶۸
۱۸۱	فصل یک شعایر ژورنالیستی و نسلی نو	۶۸
۱۳	هفتنه‌نامه اکسپرس و کارزار «نو»شان	۵۸
۱۶	از چشم انداز نشریات انتقادی سینما	۵۸
۱۸	گرد همایی در لانپول	۵۸
۲۱	تاریخ تولد: فوریه - مارس ۱۹۵۹	۵۸
۲۵	یک فرهنگستان جوان نسبتاً عبوس	۵۸
۲۹	اوپرای سینمای فرانسه در ۱۹۵۸	۵۸
۳۷	فصل دو مفهومی انتقادی	۷۶
۳۷	مکتبی انتقادی	۷۶
۴۳	بیانیه الکساندر آسترود	۷۶
۴۶	مقاله هجوامیز فرانسوا تروفو	۷۶
۴۹	نظریه‌های اقتباس	۷۶
۴۹	یک مورد نمونه: شیطان در جسم	۷۶
۵۲	رویکردی متفاوت به اقتباس	۷۶
	نسخه الکساندر آسترود از «یک زندگی» موپاسان	۷۶

۱۳۱	کودکی تروفو
۱۳۲	وجوه مختلف ژان لوک گدار
۱۳۵	نسل جدیدی از بازیگران
۱۳۹	گروه بینان‌گذار سه‌نفره
۱۴۱	یکی از اواباش کشیش می‌شود
۱۴۵	آتوان دوانل و اخلاق‌نشان
۱۴۶	بازیگران غیرحرفه‌ای، چهره‌های ناشناخته
۱۴۹	بازیگران زن موج نو
۱۴۹	برنادت لافون
۱۵۰	کارینا و گدار؛ همچون «مارلینه دیتریش - فون اشتربنبرگ» موج نو
۱۵۳	ژان و خواهانش
۱۵۷	فصل شش تأثیر جهانی موج نو و میراث آن برای سینمای امروز
۱۵۸	پیش‌گامان
۱۶۲	تأثیر موج نو بر سینمای جهان
۱۶۶	موج نو، آوانگارد و سینمای تجربی
۱۶۷	پیامدهای تاریخی جنبش؛ موج نو در حال حاضر
۱۷۰	جاودانگی فیلم‌های موج نو
۱۷۳	گاهشماری وقایع مهم سیاسی و فرهنگی، ۱۹۵۶-۱۹۶۳
۱۷۹	یادداشت‌ها
۱۸۵	کتابشناسی
۱۹۵	نمایه

صفحهٔ نخست نشریهٔ آرتس	۵۴
خط مشی مؤلفان	۵۵
الگوی امریکایی	۵۸
موج نو: مکتبی هنری	۶۱
فصل سه شیوهٔ تولید و توزیع	۶۵
مفهومی اقتصادی: فیلم‌های کم‌هزینه، افسانه یا واقعیت؟	۶۵
دو فیلم کم‌هزینه، خارج از نظام	۶۶
وضعیت اقتصادی مناسب	۶۹
سینمای یارانه‌ای	۷۰
نکوهش ابر-تولیدات پُر‌هزینه	۷۳
فیلم‌های با هزینهٔ شخصی	۷۴
سه تهیه‌کننده	۸۰
فیلم‌های کارگردان‌های «قدیم و جدید» در عرصهٔ عمومی	۸۵
فصل چهار شیوهٔ عمل فنی، زیبایی‌شناسی	۸۹
زیبایی‌شناسی موج نو	۸۹
کارگردان مؤلف	۹۲
فیلم‌نامه - نقشهٔ کنش	۹۷
فنون اقتباس، پیوند با نوشته	۹۹
خروج از استودیوها و کشف مجدد فیلمبرداری در مکان واقعی	۱۰۲
فنون فیلمسازی	۱۰۷
مونتاژ/تدوین	۱۱۵
صدای همزمان	۱۱۸
فصل پنج مضامین نو و چهره‌های نو: نقش‌ها و بازیگران	۱۲۳
ماریووداژو ساگانیسم: از آستروک تا کاست تادونیول والکروز	۱۲۴
جهان مؤلفان	۱۲۸
دانشجویان و دختران فروشندهٔ کلود شابرول	۱۲۸

مقدمه

| باز هم موج نوی فرانسه^۱ |

موج نو قطعاً یکی از مشهورترین جنبش‌ها در تاریخ سینماست. متخصصان بی‌وقفه با حسرت یا با سوء‌ظن از آن سخن گفته‌اند. در همان آغاز، در ۱۹۵۹، شخصیت عمومی در فیلم زازی در متروی لویی مال به ترافیک سنگین پاریس نگاه می‌کند و به طعنه فریاد می‌کشد، «این موج نوست.»، اما واقعاً موج نو چیست؟

آیا موج نو غیراز محفل افسانه‌ای دوستان (گروه مشهوری از منتقدان - فیلمسازان کایه‌دوسینما) به رهبری فرانسوای تروفو، منتقد جوان تندریوی که در ستون خود در مجله آرتس به معتبرترین و محترم‌ترین تولیدات سینمای فرانسه حمله و آن‌ها را تخریب کرده بود، به لحاظ زیبایی‌شناختی هم از نوعی انسجام واقعی برخوردار بوده است؟ یا به سادگی نوشدن ناشی از به دوران رسیدن نسلی نوبود، پدیده‌ای که لاجرم هر بیست سال یک بارخ^۲ می‌دهد؟ آیا موج نو با ستایش از تکنیک‌های آماتوری و بداهه‌سازی به جای بهره‌گیری از فیلم‌نامهٔ مشخص و مدون و درنتیجه استوار کردن کیفیت فیلم بر پایهٔ درک تعداد اندکی از کارگردانان و منتقدان، تأثیر فاجعه‌باری نداشته است؟ آیا موجب گریز مخاطبان معمولی از سالن‌های سینما نشد؟ آیا حقیقت دارد که این فیلم‌ها درست در لحظه‌ای پدیدار شدند که منحنی تماشاچیان سینما به طرز سرسام‌آوری نزولی شد تا حدی که به نصف کاهش یافت؟

1. French Nouvelle Vague